Lietas Nr. C32203316
Lietas arhīva Nr. C-2033-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 24.augustā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam.

Aprakstošā daļa

2016.gada 16.februārī prasītāja /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu. Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, 15.10.2013. Ministru kabinetu noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas līdzekļus prasītājas labā 2001.gada 11.jūlijā dzimušās meitas /pers. C/ uzturam EUR 111 apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% no valstī noteiktās minimālās algas līdz /pers. C/ pilngadībai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}pantu 2016.gada 29.februārī atbildētājai ticis nosūtīts prasības pieteikums paskaidrojumu iesniegšanai.

Atbildētāja paskaidrojumus nav iesniegusi.

Puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, nolēma izskatīt lietu rakstveida procesā.

2016.gada 31.maijā pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 24.augustā, norādot, ka šajā datumā puses var saņemt spriedumu tiesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

No lietas materiālos esošās dzimšanas apliecības Nr./numurs/ kopijas redzams, ka 2001.gada 11.jūlijā dzimusi /pers. C/ un viņas māte ir /pers. B/. No minētās dzimšanas apliecības konstatējams, ka uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi /pers. C/ sasniegusi 14 gadu vecumu, savukārt uz lietas izskatīšanas brīdi 15 gadu vecumu.

Ar Rīgas bāriņtiesas 2015.gada 24.februāra lēmumu Nr.1-6/372 nolemts nodibināt aizbildnību /pers. C/ un iecelt /pers. A/ par /pers. C/ aizbildni.

No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētāja nepalīdz meitas uzturēšanā.

Saskaņā ar Civillikuma 252.pantu aizbildņi atvieto saviem aizbilstamajiem vecākus.

Saskaņā ar Civillikuma 264.pantu prāvās aizbildnim jāpārstāv savs aizbilstamais.

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu bērna uzturēšana nozīmē ēdiena, apģērba, mājokļa, veselības aprūpes nodrošināšanu, kā arī bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu, nodrošinot bērna garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienam bērnam ir tiesības uz viņa fiziskajai, psihiskajai, garīgajai, tikumiskajai un speciālajai attīstībai nepieciešamo dzīves līmeni. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka vecāki vai citas personas, kas audzina bērnu, ir pirmām kārtām atbildīgi par to, lai viņu spēju un finansiālo iespēju robežās bērnam būtu nodrošināti viņa attīstībai nepieciešamie dzīves apstākļi.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2.panta pirmo daļu bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība, bet saskaņā ar minētā likuma 24.panta pirmo daļu vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir samērā ar mantas un sabiedrisko stāvokli rūpēties par sava bērna dzīvību un labklājību, sagādāt viņam uzturu, t.i., dot ēdienu, pajumti, apģērbu, kopt, audzināt un skolot viņu. Savukārt, šī panta otra daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Saskaņā ar minētā panta otro daļu pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar minētā panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz
7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" no 2016.gada 1.janvāra minimālās mēnešalgas apmērs ir 370 *euro*. Līdz ar to, minimālo uzturlīdzekļu ik mēneša summa no 2016.gada 1.janvāra līdz bērna pilngadībai (18 gadu vecumam) minimālo uzturlīdzekļu ik mēneša summa sastāda 111 *euro* (30% no 370 *euro*).

Atbildētāja nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, kā arī nav cēlusi iebildumus pret prasību.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam par laika periodu no 2016.gada 16.februāra līdz bērna pilngadībai 111 *euro* mēnesī, bet ne mazāk kā ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka prasības summa prasībās pār uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu.

Līdz ar to, no atbildētājas par labu valstij piedzenama valsts nodeva 199,80 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms labprātīgās izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 97.pantu, 193.pantu, 204.[1] pantu, 205.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2016.gada 16.februāra līdz meitas pilngadībai (18 gadu vecumam) 111 *euro* (simtu vienpadsmit euro) mēnesī, bet ne mazāk kā ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – valsts nodevu 199,80 *euro* (simtu deviņdesmit deviņi euro, astoņdesmit euro centi) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (četri euro, septiņdesmit *euro* centi).

Valsts nodevas samaksa veicama Valsts kases kontā Nr./numurs/**, ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama Valsts kases kontā Nr./numurs/**.

Sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis V.Prudņikovs